

92

7 с. 1950

УКРАЇНСЬКИЙ САМОСТІЙНИК

UKRAINIAN INDEPENDIST-WEEKLY-ZEITUNG der UKRAINISCHEN SELBSTSTÄNDIGKEITSBEWEGUNG L'HEBDOMADAIRE D'INDÉPENDANCE DE L'UKRAINE

Ч. 42. Рік видання 1.

Неділя, 29. жовтня 1950.

Ціна 50 пф. ВИД. Л

З глибоким смутком та найбільшим болем повідомляємо членство та всіх українців, що за повідомленням, одержаним від Закордонного Представництва Української Головної Визвольної Ради, в неділю 5. березня 1950. року в боротьбі з большевицько-московськими окупантами України смертю героя згинув

Провідник Українського Визвольного Руху, Голова Проводу Організації Українських Націоналістів, Голова Генерального Секретаріату УГВР та Головний Командир Української Повстанської Армії

Генерал-Хорунжий ТАРАС ЧУПРИНКА

Нагороджений золотим Хрестом заслуги та Золотим Хрестом Бойової Заслуги I класу.

Вічна слава Героєві Української Національної Революції!

Закликаємо членство, всіх українців, Українські Церкви та всі українські організації гідно та величаво вшанувати пам'ять Великого Покійника заупокійними Богослужбами, жалібними академіями і маніфестаціями та збереженням національної жалоби до кінця місяця листопада.

Провід Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів

В глибокому смутку ділимося з всією українською громадськістю на землі дуже болючою вісткою про те, що вранці в неділю 5 березня 1950 р. в селі Білогорща біля Львова на своїй підпільній квартирі в боротьбі з мо-

Подано з глибоким сумом трагічну вістку про героїську смерть в бою з московсько-большевицьким окупантом в дні 5 березня 1950 р.

величаво вшанувати пам'ять Великого Покійника заупокійними Богослужбами, жалібними академіями і маніфестаціями та збереженням національної жалоби до кінця місяця листопада.

Провід Закардонних Частин Організації Українських Націоналістів

В глибокому смутку ділимося з всією українською громадськістю на чужині дуже болючою вісткою про те, що вранці в неділю 5 березня 1950 р. в селі Білогорща біля Львова на своїй підпільній квартирі в боротьбі з московсько-більшевицькими окупантами України смертю героя згинув

ГОЛОВА ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРІЯТУ УГВР

Генерал-Хорунжий УПА

ТАРАС ЧУПРИНКА

(Роман Шухевич) Р. Лозовський – Тур

Генеральний Секретар Військових Справ УГВР, Головний Командир УПА, Голова Проводу ОУН на Українських Землях, нагороджений Золотим Хрестом Заслуги та Золотим Хрестом Бойової Заслуги I класи.

Вічна Слава Героєві Українського Національного Визволення!

На чужині, в жовтні 1950 р.

ЗАКОРДОННЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО
УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

В глибокому смутку ділимося з українським вояцтвом та всією українською громадськістю на чужині дуже болючою вісткою, що вранці 5 березня 1950 р. в селі Білогорща біля Львова на своїй підпільній квартирі в боротьбі з московсько-більшевицькими окупантами України згинув смертю героя

Головний Командир УПА

Ген.-Хорунж. Тарас Чупринка

(Роман Шухевич) Р. Лозовський – Тур

Голова Генерального Секретаріату УГВР, Генеральний Секретар Військових Справ УГВР, Голова Проводу ОУН на Українських Землях, нагороджений Золотим Хрестом Заслуги та Золотим Хрестом Бойової Заслуги I класи.

Вічна Слава Героєві Української Повстанчої Армії!

На чужині, у жовтні 1950 р.

МІСІЯ УПА
на чужині

В гордому смутку повідомляємо українське вояцтво на чужині, що дня 5 березня 1950 р. в боротьбі з большевицькими окупантами України згинув героїською смертю

Генерал-Хорунжий Тарас Чупринка

ГОЛОВНИЙ КОМАНДИР УПА

нагороджений Золотим Хрестом Заслуги та Золотим Хрестом Бойової Заслуги I класи.

Вічна Йому слава!

На чужині, жовтень 1950 р.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КОМБАТАНТІВ
Головна Управа

Подаємо з глибоким сумом трагічну вістку про героїську смерть в бою з московсько-більшевицьким окупантом в дні 5 березня 1950 р.

Головного Командира

Української Повстанської Армії

Генерал – Хорунжого

ТАРАСА ЧУПРИНКИ

Об'єднані в АБН революційно-визвольні організації поневолених народів в найглибшій пошані до Героя антибольшевицької визвольної боротьби закликають членів усіх народів вшанувати спільно з українським, прибитим горем після такої великої втрати, народом пам'ять Поляглого.

Вічна слава Героєві протибольшевицької національно-визвольної революції!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
АНТИБОЛЬШЕВИЦЬКОГО Б'ЮКУ НАРОДІВ

В гордому смутку з болем повідомляємо Друзів б. Вояків УПА та цілу українську еміграцію, що на кривавому шляху Української Революції в неділю вранці 5 березня 1950 р. на своїй підпільній квартирі в бою з московсько-більшевицькими окупантами України згинув героїською смертю

ГОЛОВНИЙ КОМАНДИР УПА

Тарас Чупринка

Генерал – Хорунжий УПА

нагороджений Золотим Хрестом Заслуги та Золотим Хрестом Бойової Заслуги I класи.

Слава Україні!

Героям Слава!

БРАТСТВО б. ВОЯКІВ УПА
ІМ. СВ. ЮРІЯ ПЕРЕМОЖЦЯ

В глибокому, дуже болючому смутку повідомляємо українську громадськість на чужині, що вранці 5 березня 1950 р. в селі Білогорща біля Львова на своїй підпільній квартирі в боротьбі з московсько-більшевицькими окупантами України згинув героїською смертю

Ген.-Хорунжий Тарас Чупринка

(Роман Шухевич) Р. Лозовський – Тур

Голова Генерального Секретаріату УГВР, Генеральний Секретар Військових Справ УГВР, Головний Командир УПА, Голова Проводу ОУН на Українських Землях, нагороджений Золотим Хрестом Заслуги і Золотим Хрестом Бойової Заслуги I класи.

Вічна Слава Героєві Української Національно-Визвольної Революції!
На чужині, у жовтні 1950 р.

ДРУЗІ І ТОВАРИШІ ЗБРОЇ

Українці на чужині!

Найглибшим сумом сповиті наші серця. Голова Проводу Організації Українських Націоналістів, Головний Командир Української Повстанської Армії (УПА), Голова Генерального Секретаріату Української Головної Визвольної Ради (УГВР), Генерал Тарас Чупринка не живе!

Він згинув на полі слави серед своїх бійців, серед друзів-революціонерів, серед нашого незламного хороброго народу. Важким болем стискається серце кожного з нас, кожного українського патріота. Згинув Головнокомандувач української революційної армії, її творець, найхоробріший з хоробрих. Не стало Голови підпільного революційного уряду України, Провідника наших революційних кадрів.

Від смерті сл. п. Симона Петлюри і сл. п. Євгена Коновальця — це найбільша втрата, якої зазнала воююча Україна з рук нашого найлютішого ворога — Москви. В ці дні сумуватиме вся соборна Україна, кожен українець, де б він не знаходився, в якому закутку світу не перебував би. Сумуватимуть з нами і інші поневолені народи, їхні революційні організації й повстанські частини.

Бо немає на найважливішій стійці — Найбільшого. Немає того, який не тільки створив найхоробрішу й найбільш героїчну армію всіх часів, але й згинув і той, який в самому розпалі другої світової війни практично співздіснив ідею співпраці революційних організацій і повстанських армій поневолених народів, допомігши створити в листопаді 1943 р. Антибольшевицький Блок Народів (АБН).

Це не лише втрата наша, України, не лише втрата поневолених народів, але незаступна втрата всього свободолюбного людства, що стоїть перед вирішальною розпратою з Москвою. Так, як напередодні II-гої світової війни скритовбивчо зліквідував ворог сл. п. Євгена Коновальця, так тепер падає на полі хвали, серед найважчих хвилин України і в дні мобілізації світу на останню розправу з Москвою, найбільший українець наших днів, воюючої України Головнокомандувач.

УКРАЇНЦІ! Усвідомімо собі сьогодні весь трагізм того, що сталося! Полинємо думкою в наші далекі села, наші гори і наші ліси, де Його духові діти, наші герої з УПА і революційного підпілля залишилися без Нього, без Того, що водив їх довгі роки на переможні бої, без Того, хто мав сміливість повести нашу українську армію проти двох найбільших потуг світу: Московщини і Німеччини, без того, хто у свій час кинув виклик і Гітлерові і Сталінові!

Його твір — УПА витримала довгі роки по сьогодні в часи миру. Він знаходив все нові й нові методи боротьби з ворогом, він — майстер стратегії і тактики революційної збройної і політичної боротьби — виробив неперсвершену систему боротьби з ворогом. Під Його геніальним командуванням УПА стала справжнім захисником всього українського народу перед московсько-большевицьким винищенням. Віддали УПА за Його пляном і наказами проходили рейдами території дружніх з Україною країн, поширяючи там ідеї волі і спільної боротьби всіх поневолених народів проти большевизму.

Борці з ОУН під Його проводом просякнули своєю мережею і далекі закутини ССРСР, де лише живуть українці, щоб ширити ідеї свободи по всьому ССРСР.

Не міг зліквідувати УПА і пакт трьох ворогів України: ССРСР — большевицької Польщі — большевицької ЧСР. За Його стратегічними плянами довгі роки навіть невеличка країна нашої землі т. зв. Закарпаття потрапило боронитися з успіхом. Хоч большевики — знавці партизанської тактики, все ж УПА під Його командуванням, завдяки Його винахідливості, залишилася непоборною як єдина в своєму роді армія світу.

Український народ, схилиючи з безмежним болем голови над могилою свого незмінного за весь час існування УПА Головного Командира, свідомий того, що весь час Його боротьба була осамітнена, без жодної підтримки західного світу, який не звернув ще й досі уваги на заклик нашої зброї, що її підняла УПА в захист свободи всього світу.

Хоча осамітнена, але ідейно і політично вона все була переможна і такою залишиться!

Прийде час, коли здорові сили всього світу пізнають, яка це незаступна втрата для всього свободолюбного людства, що не стало

Закордонне Представництво передає отсим до публічного оголошення українській пресі офіційне повідомлення Української Головної Визвольної Ради, Головного Командування Української Повстанської Армії та Проводу Організації Українських Націоналістів на Українських Землях про героїську смерть ген. хор. УПА Романа Шухевича (Тараса Чупринки).

Повідомлення

Українська Головна Визвольна Рада, Головне Командування Української Повстанчої Армії та Провід Організації Українських Націоналістів на Українських Землях діляться з кадрами визвольного підпілля та з усім українським народом болючою вісткою про те, що ранком 5 березня 1950 р. в селі Білогорща біля Львова на своїй підпільній квартирі в боротьбі з москов-

сько-большевицькими окупантами смертю героя загинув Голова Генерального Секретаріату УГВР, Генеральний Секретар Військових Справ УГВР, Головний Командир УПА та Голова Проводу ОУН на Українських Землях, нагороджений Золотим Хрестом Заслуги та Золотим Хрестом Бойової Заслуги І класу

ГЕНЕРАЛ-ХОРУНЖИЙ УПА

Роман Шухевич

Р. Лозовський — Тарас Чупринка — Тур

Сл. п. друг Шухевич — Тур народився 1907 р. Після закінчення середньої школи загинув до Політехнічного Інституту і там закінчив його з успіхом.

На шлях активної, революційної боротьби за визволення України сл. п. друг Шухевич — Тур ставув від наймолодших років життя.

В половині 20-их років вступає в ряди Української Військової Організації (УВО). В період 1925-29 рр. в лавах УВО приймає участь, організує і керує різними бойовими акціями проти польських окупантів.

В 1929 р. вступає до ОУН як один з перших її членів. Довгий час працює на пості Бойового Референта в Крайовій Екзекутиві ОУН. Праці на цьому пості віддає всю свою кипучу молодечу енергію, всі свої організаторські здібності і відвагу.

За свою революційну, політичну і бойову діяльність проти польських окупантів попадає до польської тюрми.

1938-39 рр. приймає активну участь в організуванні збройної сили молоді української держави на Закарпатській Україні — в організуванні „Карпатської Січі“ та в керівництві нею.

В 1939-40 рр. працює в Проводі ОУН на пості Референта зв'язку з Українськими Землями в ССРСР. В 1940-41 рр. входить до складу Революційного Проводу ОУН. Весною 1941 р. бере участь в II Великому Зборі ОУН. Після II Збору стає на пост Крайового Провідника ОУН на Західних Окраїнах Українських Земель, поза межами ССРСР, в т. зв. Генерал-Губернаторстві. Впродовж усього цього часу постійно працює ген. у Головному Військовому Штабі ОУН як його член та викладає різні військові дисципліни на таємних курсах кадрів ОУН.

Чупринки, з погляду масового героїзму і патріотизму, з погляду завзяття і жертвенності всіх її учасників та українських народних мас, з погляду тих незвичайно важких умов, в яких вона ввесь час проходила — не має собі рівної не тільки в українській, але й світовій історії. Вона завжди становитиме одну з найславніших, найгероїчніших сторінок історії України.

В наслідок цієї боротьби московсько-большевицькими окупантами не вдалося здійснити їхні злочинні пляни щодо України, не вдалося знищити в Україні організований самостійницький рух, не вдалося поставити український народ на коліна. Сьогодні український революційно-визвольний рух, не розбитий аж не зламаний, хоч і з значними втратами в людях, продовжує далі свої нерівні змагання з московсько-большевицькою тиранією в обороні національного існування українського народу, в ім'я національно-державної незалежності України.

Історія визвольно-революційної боротьби українського народу на Українських Землях в 1943-50 рр. з ім'ям сл. п. друга Шухевича — Лозовського, Тараса Чупринки, Тура — зв'язана нерозривно і навічно.

Як революційний керівник сл. п. друг Шухевич — Тур відзначився великими організаторськими і військовими здібностями, глибоким політичним розумом, величезним досвідом революційної боротьби. В Його особі український визвольно-революційний рух та весь український народ втратили політичного і військового керівника високої класу.

Політична і життєва принциповість, безмежна особиста відвага, рухливість, жива і весела вдача, простота в щоденному житті і поведінці, „тверда ру-

вість про других — ось прикмети характеру сл. п. генерала Шухевича — Чупринки, що ними він скрізь з'єдпував собі симпатії, створював життєрадісний, бадьорий настрій, поривав на безстрашну і тверду боротьбу з ворогами України.

Із світлою пам'яттю про Нього, задивлений в Його героїську постать бійця і керівника визвольного руху, наснажений Його відвагою, оптимізмом та революційністю, загартовані і досвідчені під Його рукою, до кінця віддані ідеї визволення українського народу — ми відважно продовжуватимемо нашу священну визвольну боротьбу аж до повної нашої перемоги.

Не складемо нашої зброї і не припинимо нашої боротьби доти, поки Україна не буде визволена.

Вічна Слава Героєві Української Національно-Визвольної Революції!

УКРАЇНСЬКА

ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

ГОЛОВНЕ КОМАНДУВАННЯ

УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНЧОЇ АРМІЇ

ПРОВІД ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬ-

КИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ

Березень 1950 р.

СМЕРТЬ ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧА УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНЧОЇ АРМІЇ

Агенція „Юнайтед Прес“ подала 21 жовтня ц. р. під повищим заголовком такий текст повідомлення про смерть ген. Чупринки:

Пресове бюро Закордонного Представництва Української Головної Визвольної Ради повідомило в суботу, що в боротьбі з російсько-большевицьким окупантом України загинув Роман Шухевич, генерал-хорунжий Тарас Чупринка, головний командувач Української Повстанської Армії.

Згідно з цим повідомленням напали відділи МВД на його квартиру в селі Білогорща коло Львова. В боротьбі проти переважаючого ворога впав знаменитий організатор і борець українського підпілля за залізною завісою.

Роман Шухевич, який прийняв підчас II-гої світової війни ім'я Тарас Чупринка під яким він був відомий в цілій Україні, перейняв в осесні 1943 найвище командування УПА, яка якраз в цьому часі боролася вже від року проти німецьких окупантів України.

В липні 1944 на першому Зборі УГВР при участі різних українських представників вибрано Його головою генерального Секретаріату ексекюзивного органу української визвольної боротьби.

Як повідомляє інформаційне Бюро УГВР, головне командування над Українською Повстанською Армією перейняв один з найближчих співробітників загиблого генерала Чупринки, полк. Ва-

своєму роді армія світу.

Український народ, схилиючи з безмежним боєм голови над могилою свого незмінного за весь час існування УПА Головного Командира, свідомий того, що весь час його боротьба була осамітнена, без жодної підтримки західного світу, який не звернув ще й досі уваги на заклик нашої зброї, що її підняла УПА в захист свободи всього світу.

Хоча осамітнена, але ідейно і політично вона все була переможня і такою залишиться!

Прийде час, коли здорові сили всього світу пізнають, яка це незаступна втрата для всього свободолюбного людства, що не стало між живими найкращого Вождя — знавця протибольшевицької партизанської і підпільної стратегії та тактики боротьби.

Українці!

Фізично немає між нами Генерала Тараса Чупринки, але Він для нас не вмер і не вмире. Як не вмерли Мазепа, Петлюра, Коновалець. Його дух живе і житиме вічно між нами так само, як в душах його бійців і командирів лунатиме до кінця їхнього життя голос його бойових наказів.

Найкраще вшануємо пам'ять героїчно загинулого Вождя української визвольної боротьби тим, що присвяtimo всі наші зусилля, все життя і труди визволенню України і скріпленню українського революційного фронту.

Його смерть не залишиться не помічена на ворогові! Він заплаче за неї криваво і дорого! Велика душа Провідника революційних кадрів на Рідних Землях надалі запалюватиме наші лави до боротьби за остаточну перемогу. Все нові і нові кадри ставатимуть на місце впадших, нові й нові легіони борців українського народу виповнятимуть проріджувані ряди Української Повстанської Армії, що вже стала для всього світу символом незламної і незнищимої боротьби проти Москви за волю, проти темної навали большевицького рабства! Українські народні маси ще завзятіше поборюватимуть ворога, щоб здійснити мрії Головного Командира!

Українці!

З'єднаймося в ці тяжкі дні єдиною думкою з воюючою Україною і заприсяжимо так довго не спочити, доки мета, за яку поклав голову сл. п. Генерал Тарас Чупринка, не буде здійснена!

Ворог прорахувався! Боротьба не припиниться! Непоборна УПА не складе зброї. Ворогові її не знищити! Коли загинув Головний Отаман Симон Петлюра, сподівався окупант, що Україна в одчаю занехає свої змагання. Надаремно! Прийшли нові борці, щоб справу Великого Петлюри продовжувати. Коли замордовано сл. п. Євгена Коновальця, теж тріумфував ворог. Але прийшли чергові кадри, боротьба поширилася — прийшла УПА, що виростає з всього українського народу.

Так і тепер український героїчний народ, вірний заповітам свого Провідника, ще потужніше продовжуватиме своє змагання зберігаючи заповіді Того, хто став вже сьогодні символом збройної боротьби народу проти окупанта.

Організація Українських Націоналістів, Українська Повстанська Армія, Українська Головна Визвольна Рада — ніколи не захитаються в боротьбі і не зневіряться в ній, не зважаючи на жертви, які доводиться їм складати на жертівнику боротьби за волю Батьківщини. Немає перемоги без жертви!

Вічна слава Генералові Тарасові Чупринці, Головному Командирові Української Повстанської Армії, Голові Проводу ОУН, Голові Генерального Секретаріату УГВР, найбільшому Героєві Української Революції наших днів!

Хай живе Українська Повстанська Армія і її Головне Командування!

Хай живе Українська Головна Визвольна Рада!

Хай живе Організація Українських Націоналістів!

Хай живе Суверенна Соборна Українська Держава!

Хай живе Українська Національна Революція!

Хай живуть незалежні національні держави всіх народів поневолених Москвою!

У жовтні 1950.

Героям слава!

ПРОВІД ЗАКОРДОННИХ ЧАСТИН
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Проводу ОУН. Весною 1941 р. бере участь в II Великому Зборі ОУН. Після II Збору стає на пост Крайового Провідника ОУН на Західних Окраїнах Українських Земель, поза межами СРСР, в т. зв. Генерал-Губернаторстві. Впродовж усього цього часу постійно працює теж у Головному Військовому Штабі ОУН як його член та викладає різні військові дисципліни на таємних курсах кадрів ОУН.

В 1941 р. сл. п. друг Шухевич — Тур організує й очолює, як його командир, Український Легіон. Одночасно виконує теж різні особливі завдання Проводу ОУН. На цьому пості перебуває до весни 1943 р.

Весною 1943 р. сл. п. Шухевич — Тур стає членом Проводу ОУН і займає пост Військового Референта при Проводі ОУН.

В серпні 1943 р. III Надзвичайний Великий Збір ОУН обирає сл. п. друга Шухевича — Тура на пост Голови Бюро Проводу ОУН. В осені цього року він теж обіймає пост Головного Командира УПА. В листопаді 1943 р., як Головний Командир УПА і Голова Проводу ОУН, він приймає керівну участь в підготовці на Волині I Конференції Поневолених Народів та в самій Конференції.

В липні 1944 р. сл. п. друг Шухевич — Лозовський бере участь на I Великому Зборі УГВР. Збір УГВР обирає його Головою Генерального Секретаріату УГВР. Президент УГВР затверджує його теж на постах Генерального Секретаря Військових Справ та Головного Командира УПА.

На постах Голови Генерального Секретаріату УГВР, Генерального Секретаря Військових Справ УГВР, Головного Командира УПА, та Голови Проводу ОУН на Українських Землях сл. п. друг Р. Шухевич — Лозовський — Т. Чупринка — Тур — в періоді 1944-50 рр. керує визвольно-революційною боротьбою багатотисячної УПА, широко збройного підпілля, підпільної ОУН та мільйонних мас українського народу проти німецько-гітлерівських та московсько-большевицьких окупантів, в обороні українського народу перед окупантським терором та грабунком, за збереження та дальшу розбудову позицій українського визвольно-революційного руху в Україні, за визволення України з-під чужоземного панування, за побудову на Українських Землях незалежної і соборної держави із справедливим та передовим політичним та суспільно-економічним устроєм.

Протиокупантська визвольна боротьба, що її в 1943-50 рр. повела УПА, підпільна ОУН і багатомільйонні маси українського народу під досвідченим і відважним, безпосереднім керівництвом сл. п. генерала Шухевича —

ми здібностями, глибоким політичним розумом, величезним досвідом революційної боротьби. В його особі український визвольно-революційний рух та весь український народ втратили політичного і військового керівника високої класи.

Політична і життєва принциповість, безмежна особиста відвага, рухливість, жива і весела вдача, простота в щоденному житті і поведінці, „тверда рука" і разом з цим батьківська „дбайли-

вості, залишилася непереможною як єдина в

В липні 1944 на першому Зборі УГВР при участі різних українських представників вибрано його головою генерального Секретаріату екстремного органу української визвольної боротьби.

Як повідомляє інформаційне Бюро УГВР, голова командування над Українською Повстанською Армією перебував один з найближчих співробітників загиблого генерала Чупринки, полк. Василь Коваль.

З невимовним боєм повідомляємо всіх членів Спілки Української Молоді і всю українську патріотичну молодь в Європі й за океаном, що, за одержаними відомостями, згинув смертю Героя в неділю, 5-го березня 1950 р., в боротьбі за визволення України

Головний Командир УПА

Ген-хор. ТАРАС ЧУПРИНКА

Склонім голови перед могилою Героя Української Національно-Визвольної Революції, що своїм запалом і відданістю Україні був грізною силою її ворогам. Українська Нація понесла велику втрату в Особі Командира УПА, але ніякі втрати нас не заламають на шляху до досягнення нашої Святої Меті і збройна революційно-визвольна боротьба буде далі продовжуватися проти окупантів України з неослаблюючою силою. Тож згуртуймо свої сили в рядах Спілки Української Молоді для допомоги Воюючій Україні.

Присвятім все своє життя і свої сили для Великої Справи, за яку віддав своє життя Великий Командир УПА.

Честь Україні - Готов Боронити!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

З гордим смутком повідомляємо, що в бою з московсько-большевицьким окупантом України в неділю вранці дня 5 березня 1950 р. героїчною смертю загинув

Генерал-Хорунжий УПА

ТАРАС ЧУПРИНКА

Головний Командир УПА

нагороджений Золотим Хрестом Заслуги і Золотим Хрестом Бойової Заслуги I. Кляси.

Слава ЙОМУ, найбільшому Воїнові Української Революції сучасної Доби!

На чужині, в жовтні 1950 р.

Братство б. Воїнів
1. Української Дивізії УНА

Командир Армії безіменних

Життя борця революційного підпілля сповите заслоною тасмичности. Тому світ, звичайно, не має ясного уявлення про працю й боротьбу революціонера, про особистий вклад людини-борця в неписану історію нашого воюючого народу. Найближчі лише друзі по зброї безпосередні учасники такої чи іншої революційної акції знають окремі фрагменти з якогось періоду його життя, але найчастіше спогади про те гаснуть разом із ними на полях боїв. Поліційні або судові архіви ворожих держав занотовують лише такі моменти з життя революціонера, наслідки яких вдалося переслідувачам позначити. Багато відомих фактів про діяльність революціонерів свідомо промовчується й не оголошується, щоб допомогти ворогові роз'яснити не роз'яснені ним факти з недавніх дій, щоб не наражувати на небезпеку середніх співробітників. Через всі причини власне громадянство дуже мало знає про те, які постаті борців воює має в передніх лавах свого визвольного фронту. Щойно, коли падають вони від ворожих куль, починають приховуватися з підпілля перші обриси героїв нашої революції. З ходом років спадас щораз більше заслономов'язки і постаті незаних або знамих лише з тасмних псевдонімів героїв нашої визвольної боротьби стають на весь свій справжній ріст. І аж тоді, з перспективи років, суспільство, яке за життя пераз чинило їм кривду, гізнає яких борців воно мало та кого воно втратило і з пошаною схиляє тоді своєю головою перед величчю їх героїзму.

В галерії національних борців ХХ-го сторіччя постаті генерала Тараса Чупринки займає цілком вишукане місце. Він єдиний між усіма беззастрешно шанованими нашими борцями за наше визволення останніх десятиріч брав особисту, безпосередню участь в активній боротьбі проти всіх чотирьох окупантів нашої країни, будучи не лише фронтівиком першої лінії, але завжди, якщо не самостійним керівником, то співорганізатором найважливішого відтинку нашої боротьби проти кожного ворога. Він не тільки безпосередній співтворець історії боротьби українського народу за останніх 30 років проти Польщі, проти Мадярщини, проти ітлерівської Німеччини і проти большевицької Росії, але разом із тим найбільш всебічний символ борця за соборність. Генерал Чупринка свій довготривалий досвід революційної боротьби, набутий на різноманітних фронтах, об'єднував з великим військовим знанням, з глибоким політичним розумом і розумінням тонкості ворожої стратегії та великим знанням психології бойовика-підпілля. Тому під його рукою ви-

росла й протистояла ворогові сам-насам непоборна навіть для большевицької Росії підпілля армія і революційна організація.

Характер і світогляд ген. Чупринки формувалися в бурхливий час останніх 30-тих років, в добу народження і росту сучасного українського націоналізму. В усіх трьох періодах його розвитку — часи УВО, період до II світової війни та від II війни по сьогодні — ген. Чупринка брав найактивнішу участь у розбудові націоналістичного руху. Таким чином він синтезував у собі цілу розвинуту тяглість націоналістичного руху і на відміну від діячів попереднього періоду мав змогу найбільш судійно визначати органічну нехитливість дальшого ідейно-політичного розвитку нашого руху.

Ген. Чупринка народився в липні 1907 року на Західній Україні. Ця частина нашої землі попала після упадку Української Держави під польську окупацію, проти якої поведла визвольну боротьбу Українська Військова Організація (УВО). Чупринка, будучи ще учнем 6-тої гімназійної класи, восени 1923 р. вступає в члени УВО. Своєю активністю й завзятістю цей 16-річний юнак звертає на себе увагу своїх організаційних зверхників і незабаром вчиться в тасмній військовій та в спеціальній школі для вибранців. Склавши в 1925 році гімназійну матуру, маючи за собою спеціальний бойовий вишкіл, Роман Мадержус призначення до бойового відділу УВО, командантом якого в той час був досвідчений і дуже здібний керівник боївок Петро.

У зв'язку з посиленою колонізацією й ліквідацією українських гімназій і семінарій шкільним куратором Собінським, УВО в 1926 р. видає на цього куратора присуд смертної виконавця присуду доручає Романові. Це була перша бойова акція проти випародлювання молоді, яка серед громадянства викликала глибоке замішання й звизила колонізаційний натиск на наше шкільництво.

Вирішивши придбати собі широке військово-наукове знання, Роман під час своїх студій у Данцігу відбуває різноманітні тасмні військові курси, дістається згодом, в 1929 р. на польську школу підхорунжих та в 1929 р. „Школу Офіцерів Резерви“ в Польщі. Це його не задовольняє і при першій нагоді свого виїзду за кордон у 30-тих роках він закінчує там тасмні курси вищих старшин.

Тим часом в Західній Україні в 1929 р. постає Організація Українських Націоналістів (ОУН). Українська Військова Організація поступово передає їй всі свої референтури, якийсь час діє відокремлено, а в 1932 р. остаточно зливається з ОУН.

Роман разом з двома іншими бойовиками організує першу бойову акцію з імені ОУН, акцію на Городок, що своїм вислідом принесла великий здвиг патріотичних і революційних настроїв у зв'язку з героїчною постаттю бойовиків Віласа й Данилишина, покараних на смерть.

Настас хвиля широким поліційним арештів і „Дзвін“ (тодішній організаційний псевдонім ген. Чупринки) стає 1933-34 р. бойовим референтом Крайової Екзекутиви ОУН, на чолі якої стоїть тодішній Крайовий Провідник Степан Бандера. Це час страшного голоду в Східній Україні. В Західній Україні ОУН провадить широку протестатійну акцію й проти комуністичну боротьбу з тамашніми ячійками. Завершенням всієї акції є атентат на большевицький консулят у Львові 1933 р., який організує „Дзвін“, а виконує Левак, віддаючи себе добровільно в руки поліції, щоб довести до політичного процесу і його використати як політичну трибуну проти большевицької Росії.

У зв'язку з дослідженням польського

терору і створенням концентраційного лабору в Березі Каргузькій приходить хвиля масових арештів. Одним із перших в 1934 р. ув'язнюють „Дзвона“, звідти переводять його в тюрму і за суджують у процесі за атентат на міністра Перацького, за браком вина, всього на 6 років. В наслідок амнеції Дзвін у 1938 р. виходить на волю.

В той час на Закарпатській Україні відкриваються можливості державного будівництва. Роман Шухевич кілька місяців після виходу з тюрми нелегально переходить кордон і стає до нової боротьби за свободу тієї частини нашої землі. Там працює в 1938-39 рр. як старшина в штабі Карпатської Січі і найближчий співробітник полк. Михайла Колодзінського (псевдо Гузар) над організацією української армії. В час малярського наступу бере участь на фронтівій лінії в обороні Хусту.

В перші роки II світової війни Р. Шухевич, в 1940 р., стає референтом крайового зв'язку в Проводі ОУН, в 1940-41 військовим референтом Революційного Проводу ОУН і водночас Крайовим Провідником ОУН Західних Окраїн ЗУЗ (Засяння). В його руках перебуває безпосереднє керівництво відбудови розбитої підпілляної сітки на окупованих большевиками українських землях. На самих західних землях розбудовує вперше в історії тих земель міцну революційну сітку, яка в літніх роках стає основою незламної боротьби Закарпатської України.

Як військовий референт і член Головного Військового Штабу ОУН, викладає одночасно на тасмних військових курсах і організує в 1941 р. високоякісний військовий частини під назвою „Дружина Українських Націоналістів“. Того ж року одержує призначення на віцеміністра війни в Українському Уряді, що з вибухом російсько-німецької війни був утворений у Львові під головуванням Ярослава Стецька (міністра війни в той час був ген. Всеволод Петров).

В час німецької нагінки друг Шухевич-Тур виконує окремі особливо важливі доручення Проводу ОУН і в 1943 р. переходить у повне підпілля та стає Головою Бюра Проводу ОУН. Гестапо накладає грошові нагороди за його голову, організує засідки, в хатах „добрих друзів“ Р. Шухевича виарештовує родину. Не забуваючи весь час про вагу військової збройної сили провідник Тур докладає всіх зусиль, щоб підготувати фахові військові кадри підстаршин і з їхньою допомогою організує підпілляні партизанські відділи ОУН в однородну й суцільну визвольну армію українського народу — УПА. Восени 1943 стає Головним Командиром Української Повстанської Армії і вся героїчна епопея незламної боротьби УПА проти двох найбільших в Європі військових потуг нерозривно сплетена з життям і діяльністю Головного Командира Т. Чупринки.

Напередодні нової большевицької окупації, в липні 1944, І Великий Збір УГВР збирає ген. Чупринку на пост Генерального Секретаря УГВР, а президент УГВР передає йому Секретаріят Військових Справ. Чупринка-Дозовський стає таким чином головним рушієм політичної, військової і революційної боротьби українського народу проти большевицького окупанта.

Цей найбільший героїчний період діяльності ген. Чупринки ще закритий заслоною молчанки. Боротьба незакінчена і минуть роки, доки можна буде повністю довести до загального відома останній період життя і боротьби нашого великого Головнокомандувача державницьких змагань українського народу — Генерала Тараса Чупринки.

ПРЕСОВІ БЮРО

Засе доповнено Представництво

УГВР

ВІД БЮРА ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

Бюро Інформації УГВР уповноважене поінформувати кадри визвольного підпілля і весь український народ про те, що після смерті с.п. генерал-хорунжого УПА Романа ШУХЕВИЧА — Дозовського — Чупринки, пост Голови Генерального Секретаріату УГВР та Головного Командира УПА обіймає полк. УПА Гались КОВАЛЬ.

В Україні, 8. липня 1950 р.

Бюро Інформації

Української

Головної Визвольної Ради

(Середруковано з підпілляного видання на Українських Землях)

ЗЕТ

Ч. 42.

ВІЛЬНА ДУМКА

Тижневик, Сідней, Австралія.
Рік вид. 2.

Знову смерть дитини

Як подали сіднейські часописи з 31. жовтня ц. р. в Чулборі померла одна українська дівчинка Марія Кліш, родовжучи тим самим і так уже надіру довгий реєстр померлих українських дітей в Австралії.

Коли дитина захворіла, мати, що живе в Сквейвілі, пішла з нею до таборового лікаря, що порадив їй віддати дитину до шпиталю, що її батьки зробили 13 липня ц. р.

Минулого четверга віддано батькам дитину назад, мовляв, дитина здорова. Сім годин потім дитина померла.

Начальний лікар д-р Фултон заявив, що не можна вяснити цього випадку, що ним займалася поліція.

Воно дійсно найвищий час, щоб поліція чи Міністерство Іміграції вяснило нарешті справу смертності дітей мігрантів. Коли минулого року померло в одному лише таборі в Бонегіллі двадцятькілька дітей, австралійські лікарі вяснили, мовляв, ці діти приїхали до Австралії недужі, хоча причина була зовсім інша: це були виключно діти в віці від 1 до 2 років, що не мали вже материного корму і, очевидно, не могли ще користати з кухні для дорослих, а дитячої кухні на більшості кораблів і в Бонегіллі не було! Просто не хочеться вірити, що ці діти померли в багатій, найбагатшій країні в світі, в Австралії з голоду.

Померли вони з голоду і недбалства саборової адміністрації. Така є принайменше думка європейських лікарів, яких вправді до лікування цих дітей не допущено, але які папевно більш компетентні від місцевих.

Але чим пояснити смерть дітей імігрантів, що вже вродилися в Австралії? Як це можливо, що лікарі віддають з шпиталю смертельно хвору дитину і твердять, що вона здорова?

До таких речей, неможливих в Європі, ми не привикли, тимто з нетерпеливістю очікуємо вяснень.

Ч. 32 (62)

O LAVRADOR
ЖАЙБОРОБ

Тижневик, Куритиба, Бразилія
Рік вид. 21

Захід мусить допомогти поневолелим народам

Світова політика дуже мало зупиняється на тих народах, які вже опинилися під владою сатани та ведуть безпорадну боротьбу за своє визволення. Всюди говориться за допомогу народам, загроженим комунізмом, але й словом ніхто не згадає про допомогу тим, яких вже пожер той же самий комунізм.

Щойно тепер, після останніх подій в Кореї, захід схаменується і свої клічі свободи і справедливости почав піднімати кров'ю своїх жовнів. Так само, як схід дає всіляку допомогу руніцьким елементам на заході, так захід мусить підтримувати всіма силами визвольні зусилля народів під комуністичною окупацією. Треба вже, нарешті, зрозуміти, що не атомова бомба вирішить питання „хто кого“, а ті на-

роди, які стогнуть в ярмі большевизму і боряться за свою незалежність. Большевизм примінює тактику розкладу заходу з пугра, таку саму тактику мусить примінити захід супроти Москви. Є цілком очевидним, що Москва на заході має багато менше прихильників, як захід на сході. Треба заходові зрозуміти, що в московському царстві є багато більше противників комуністичного режиму, ніж його прихильників. Тому треба всякими силами підтримувати всі визвольні рухи націй, поневолелим Москвою. Бо там, в тих народах, і тільки в них, лежить сила, яка здатна остаточно покінчити з цим нещастям цілого людства — комунізмом. Атомова бомба — тільки проти випадкових баз комунізму, а люди — проти потвор, які пролагують московсько-большевицький імперіалізм.

Ч. 17

РОБІТНИК

Тижневик, Торонто, Канада
Рік вид. 46.

За одну епілну мову

Кожна армія, яка перша здобуває від ворога-окупанта якунебудь країну і перша входить до столиці здобутої країни, творить військовий тимчасовий уряд, завданням якого є підготувати все, що треба до установаження цивільної влади шляхом всеародніх вільних виборів. Так зробив Пілсудскі в Польщі, так зробили також Айзенговер, Монтгомері і Мек Артур у країнах по прогнанню німецьких окупантів в останній війні. І так само, не інакше — чи це кому на еміграції подобається, чи ні — зробить також Українська Повстанська Армія з головнокомандуючим включно по звільненню України від совєтської окупації, не оглядаючись на те, чи на еміграції визнають головнокомандування УПА чи ні. А що УПА є сьогодні найближче київського „зеленого столика“, бо ділить долю і долю народу на рідних землях, разом з народом веде завзяту, криваву, з більш як переважуючими силами того ворога, тому має всі дані прийти перша до Києва і з волі історичних подій буде мати шану творити тимчасовий військовий уряд на звільненій нєю і народом — не політичними партіями на еміграції — вільній Україні.

Ось і причина, про яку голосно не говориться на еміграції, чому деякі еміграційні групи не визнають головнокомандування УПА і домагаються виявити осідок його головної квартири на рідних землях, не оглядаючись на консеквенції такого здеконспіровання.

Дмитро Білас
Ч. 39

The New York Times

Нові рішення

Циніки, каваряни-політики і ідеалісти, кожний по своєму розцінює цей епізод. Одно певне, що умови намагали прецизувати далекосхідної політики, а Мек Артур це один із людей, що може давати поради в цій справі, але може також і приймати поради. Ми не хочемо третьої світової війни, але ми не хочемо також кривавитися в цілєму ряді малих війн. Десюдро, яка географічна точка в даному випадку є в центрі подій. Одно стас певне — ми переживаємо важливу хвилину історії і то не завдяки особам, що діють, але з приводу рішень, які мусять статися.

Два фронти

Світовий мир треба обороняти не на одному фронті, а на двох. Це набуває тим більшої ваги в зв'язку з заявою Мек Артура, що зустріч на острові Вейк символізує рішення забезпечити мир на пацифіку*. Коли взяти до уваги факт, що наші війська на Далєкому Сході підкріплюються ще більше, ніж це було перед корейською війною, тоді треба сподіватися деяких поправок нашої закордонної політики.

NEW YORK Herald Tribune

100% вибори

100% відсоткові вибори в совєтській зоні подають знову сумнів, чи росіяни заслужили на своє звання політичних реалістів. Вони не зможуть обійти факту, що вони нікого не зможуть обійти, лише цюнайвище себе самі.

Irish Times

Виборча фраза

Ніхто з тих, хто знає щонебудь німецький нарід не дасть звести вислідом виборів. У виборах уселося „за планом“ а добутий вислрейшов навіть відсотки, здобути в кращі часи нацистів. Подібні вислпродукуються в Чехословаччині, Італії, Угорщині і інших сателітах.

Факт, що володіння жаху при не робить його менше жахливим, да така, що німецька Східна Зона своє місце серед совєтських сателітів і що її колись свідоме населення німого чередою.

Нова атракція

Перші 10 днів, що так радич змінили ситуацію в Індокитаї, та до першої фази корейської Французи і вєтнамці, які нещодавно були ще в офензиві, тепер мусять доволнитися обороною. Провідний докитайських комуністичних репріонерів Го Чі Мінг отримав мабуть каз влаштувати нову атракцію, відвернути увагу від поразок корейських комуністів.

Das kleine Volksblatt

Обман

Серед більше як 12 мільйонів виборців голосувало „проти“ лише 35 тисяч. Навіть найбільше запаморочений комуніст, в якого залишилося бодай трохи глузду, зніяковіє. У вільному світі в якому можна виявити свою думку кожний назве цей вислід тим, чим хоче, а саме: обманом, що його зроблено допомогою терору.

Manchester Guardian

Чи Китай втрутиться?

Індокитай — це ідеальне місце для Комінформу почати новий напад, вживаючи до цього російських військ, які не ризикуючи третьою світовою війною. Серйозне становище в Кореї не дозволяє сподіватися того, що комуністична небезпека в Азії зменшиться після Кореї.

Нема ніяких доказів, що китайці будуть боротися просто на індокитайській землі. Китайці, мабуть, хочуть уникнути безпосередньої інтервенції, бо вона знищила б усі їх надії про приєднання до ООН.

Чи Мек Артур твердолобий?

Зустріч президента Трумана і генерала Мек Артура — це був справді обдуманний крок. Сьогодні це час грати поволі військовим провідником. Тому то президент Труман має рацію, коли він переверяє, чи справлять генерал Мек Артур такий твердолобий, як нього довають, чи його ставлення до політики уряду несправділіно предсказує.

L'humanité

„Хай живеєєє!“

„Німецькі вибори викликають велике захоплення населення Східної Зони, яке в переважній більшості висловлюєся за мир“ — пишуть французькі комуністи.

Chicago Daily News

Здалека під дієвості

В час коли вказівки годинників вближаються до 12-тої, між Францією і США йде суперечка щодо озброєння